

UZASADNIENIE

(ograniczenie uzasadnienia na zasadzie art. 424 § 3 kpk –

wyrok wydany w trybie art. 387 kpk)

E. S. został oskarżony o to, że:

w dniu 20 lutego 2018r. w P. woj. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym powodując nieumyślnie wypadek drogowy, w ten sposób, że kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) dopuścił się błędu w technice jazdy nie zachowując szczególnej ostrożności i nie udzielając pierwszeństwa pieszej w wyniku zaprzestania starannej obserwacji jezdni za pojazdem podczas wykonywania manewru cofania i włączania się do ruchu czym doprowadził do potrącenia, a następnie najechania na pieszą B. M., która w wyniku wstrząsu krwotocznego powstałego w wyniku obrażeń wielonarządowych, będących skutkiem wypadku, zmarła, **tj. o czyn z art. 177 § 2 kk**

Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu. Wyczerpuje on dyspozycję art. 177 § 2 kk.

Wina oskarżonego została udowodniona, a stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, z uwagi na uchybienie jednej z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, należy ocenić jako znaczny.

Należy tylko zauważyć, że skutek naruszenia opisanej wyżej zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w postaci spowodowania wypadku jest objęty nieumyślnością sprawcy. Oskarżonemu można także przypisać nieumyślność w zakresie naruszenia zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym nieudzielenie pierwszeństwa pieszej w wyniku zaprzestania starannej obserwacji jezdni. Niezależnie jednak od tego, czy sprawca naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym umyślnie, czy nieumyślnie, występki stypizowane w treści art. 177 kk popełniony jest nieumyślnie (vide: uchwała SN z dnia 22.11. 1973 r., VI KZP 29/73, OSNPG 1974/2/23). Sposób naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym (tutaj nieumyślny) nie rzutuje na stronę podmiotową zarzucanego oskarżonemu występku, ale wpływa na zawartość jego bezprawia.

Oskarżony jest osobą zdatną do zawinienia, ze względu na wiek, jak i poczytalność. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Stwierdzenie to jest w pełni uzasadnione nadto w świetle orzeczenia sądowno-psychiatrycznego dotyczącego oskarżonego. Z opinii biegłych psychiatrów jednoznacznie wynika, że oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i zdolność kierowania swoim postępowaniem. W ocenie Sądu opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności. Traktuje o poczytalności oskarżonego w chwili czynu i jego aktualnym stanie zdrowia. Pochodzi od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

Kara 1 roku pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat są adekwatne do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględniają:

a/ okoliczności obciążające:

- uprzednia, wielokrotna karalność, w tym na karę pozbawienia wolności;

b/ okoliczności łagodzące:

- nieumyślne naruszenie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym,
- przyznanie do winy,
- złożenie wniosku w trybie art. 387 § 1 kpk.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do zastosowania wobec oskarżonego

dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Rozstrzygnięciu takiemu sprzeciwia się przede wszystkim fakt uprzedniej karalności oskarżonego na karę pozbawienia wolności (vide: karta karna – k. 194-195). Zgodnie bowiem z treścią art. 69 kk, warunkowo zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2), przy czym warunkowe zawieszenie wykonania kary może dotyczyć wyłącznie kary orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, a sprawca w czasie popełnienia zarzucanego mu przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. Ocenę tę winno poprzedzać ustalenie co do uprzedniej (badanej na datę czynu) karalności oskarżonego na karę pozbawienia wolności. Lektura kary karnej skazanego daje podstawy do oceny, iż po stronie oskarżonego zachodzi przeszkoda natury formalnoprawnej do orzeczenia kary pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania. Oskarżony był bowiem karany m.in. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności (w sprawie (...) Sądu (...) P. (...) w P.), oraz karę 1 roku pozbawienia wolności (w sprawie (...) Sądu (...) w P. (...))

Stosownie do treści art. 43 § 3 kk zobowiązano oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu, z uwagi na orzeczony środek karny.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 3.904,55 zł obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 60 zł (2x 30 zł),
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),
- wynagrodzenie biegłego w związku z badaniem krwi - w kwocie 198,50 złotych oraz 357,50 zł,
- wynagrodzenie biegłego z zakresu badań biochemicznych - w kwocie 231,80 zł
- wynagrodzenie biegłego patomorfologa – w kwocie 494,35 zł
- wynagrodzenie biegłego z zakresu wypadków drogowych - w kwocie 1.972zł
- koszty przechowywania próbek biologicznych – w kwocie 152,40 zł
- wynagrodzenie dwóch biegłych psychiatrów - wysokości 199 zł x 2

Opłatę w wysokości 180 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).